

metal med Danmark, de dog ikke derved fandt sig beroligede, og vilde hellere være frie for denne Forbindelse, fordi de antog, at den danske Deel af Repræsentationen dog vilde beholde en stor Overvægt, deels ved den Tilbøielighed, de forudsatte hos Regjeringen til at begunstige den, og deels ved de Stemmer, der i Hertugdømmet Slesvig vilde være tilbøielige til at gaae over paa den danske Side. Det er altsaa vistnok en begrundet Frygt, man maatte have for, at det hele Forfatningsværk blev forstyrret, dersom man skulde lade det beroe paa en Raadslagning eller en Overeenskomst imellem de forskjellige Statsdele. Derhos have Hertugdømmerne jo ikke i den Henseende nogen Berettigelse. De Overeenskomster med andre Stater, som have fundet Sted, forudsatte, at Kongen skal af fri Magtsfuldkommenhed indføre deels en Fællesforsatning og deels en særlig Forsatning for disse andre Statsdele. Det kunde synes, at, naar man saaledes finder det farligt at lade de forskjellige Statsdele træde sammen for at tage Beslutning eller anfille Overveielser angaaende en ny Fællesforsatning, saa kunde man heller ikke vente noget Godt af Fællesforsatningen, naar den engang kom istand. Men jeg troer, at, naar man nøie undersøger Forholdene, vil man finde, at der dog er ganske gode Udgifter til, at Fællesforsatningen, naar den først bliver befæstet, vil kunne bringe samtlige Landsdele i en god og blomstrende Forfatning. Det er Lidenskaberne, der have bragt disse længst forbundne Lande i Harniss mod hinanden; men efter at viise af de Forskjelligheder, som allermeest kunde være til Hinder for en Sammensmeltning med Hensyn til de Interesser, som kunne være Gjenstand for Forhandling i Fællesforsamlingen, ere bortryddede, saa troer jeg, at det, naar Gemytterne nogenlunde komme til Rørlighed, vil findes, at dette samlede Monarchie er et vel tilsluttet Hele, der udgjør en god Enhed med Hensyn til Forsvarret, og ere hinanden lige saavel med Hensyn til Næringskilder, som Leveviis og Udvikling, saa at man under en sand Indsigt i de særegne Bestanddeles rette Vel vil komme overens om, hvad der er til fælles Vel. Der kan ikke være nogen Stemning for i den ene Lands-

deel at gjøre større Statsudgifter end dem, som virkelig ere fornødne og nyttige, og der er heller ingen Grund, hvorfor der i den ene skulde være mere Uvillie til at gaae ind paa, hvad der var Nødvendigt og Nyttigt end i den anden, forsaavidt der nemlig er Spørgsmaal om, hvad der er nødvendigt og nyttigt med Hensyn til de Diemed, der ere fælles. Det synes mig, at det allerede har viist sig, at Foranstaltninger, hvorved der tilveiebragtes en Enhed, efterat de eengang ere blevne indførte, lidt efter lidt vinde Folkets Sympathie for sig, saa at der idetmindste ikke viser sig nogen levende Modstand imod dem. Dersom der skulde være Tale om at indføre et fælles Toldsystem ved Hjælp af Beslutninger fra de forskjellige Landsdele, og tillige at indføre den for den frie Samfærdsel, der skulde være den væsentligste Fordeel ved Toldudjevningen, fornødne Lighed i Brændeviinsbeskatningen, saa vilde det vistnok have mødt stor Indsigelse derimod; men efterat Enhed i saa Henseende engang er bragt istand, synes Befolkningen at finde sig ganske vel deri, og saaledes vilde det vist ogsaa gaae i de øvrige Forhold, hvori der endnu er nogen Ulighed, forsaavidt denne Ulighed er af den Bestaaenhed, at den træder iveien for det Heles Vel; thi de Forskjelligheder, som finde Sted med Hensyn til de private Love, med Hensyn til de communale Indretninger, med Hensyn til Øvrighedernes Organisation osv., det er Noget, som ikke vedkommer den anden Statsdeel, idetmindste har det ikke nogen overveieende Interesse for samme. Jeg troer derfor, at man ikke er berettiget til at sætte de to Sætninger i Forbindelse med hinanden, at det findes fra raadeligt, at Fællesforsatningen behandles enten i flere særlige Forsamlinger for de forskjellige Bestanddele, eller i een Forsamling af Mænd, som bleve sendte af disse forskjellige, eller af Kongen dersfra udnævnte til at tage Sæde i denne fra de forskjellige Landsdele, og at Fællesforsatningen, naar den eengang er bleven indført, ikke vilde kunne bære gode Frugter. Jeg troer derfor, at man fra alle Sider bør bestræbe sig for at skaffe denne Fællesforsatning istand. Naaget jeg saaledes ikke kan erkjende den Indvending, som den ærede Folkethingsmand har taget fra den ovennævnte